

weho Boha. i Sam. 17, v. 36. 37. A ktemu Philistiskemu praji won we 46. Schtuzn; Dženska budže tebe ton Bnes do mojej Rukow podacz, so bych cze po- bil a twoju Gowu tebi stornyt.

Tu te Sstowa je kojdyn s Davitowe- ho Ertu ſtyschat, ale ſa lute Lhje a Schpotowanje djerzat. A wone je wjerno, dy bychu to Boże Sstowa nebyše, ale jeno Davitowe Sstowa, da by ni- czo nebylo; Ale to ſu Boże Sstowa, a Davit wjeri jim, prjedn hacz je ſhoni, tehodla to tejsch tak wotendza, a niczo na tem nelejzesche, hacz ſo to druhim wopak ſdashe, a je wjericj nemožachu, ſo ſo tak ſtacj a wjerno bndž dyrbesche. Pschetoz Rosomej to možno wjericj ne- bje, ſo Davit, kotryž pschecjivo temu Goliathem, na Poladanie ſnadna Par- ſchona bjesche, tajkeho wulkeho ſylnego hoberiskeho Muža ſ Kamenjom porasincz a ſkonzowacj dyrbiat; Ale Davit wje- resche to, a dokonja je, a tudn možesche kojdyn widzicj, haj ſ Rukomaj pschunacj, ſo to wjerno je, a žane Lhje nejſu.

Ale prjedn, jako woni to Sstowo hjeshcze ſame ſtyschachu, kotrež Davit prajesche: Ton Bnes budže tebe dženska do mojej Rukow podacz. Da bjesche to ta najvecza Lhja a jena nemožna Wjez tym cželnym. Pschetoz Rosom rosmu- ſli ſebi tu Wjez tak, kajž Saul i Sam. 17. Davit, tajki Pachow, kotryž Sſkot paſe, a ſwoje žive Ony wžanej Womni byl neje; A zylje newobronjenn ſ Ki- jom a ſ Prokom ſem pschindze, kajž by ſo Pſej wobaracj džyf, kajž jemu

tejsch Goliath wužmijewſhi womjetuje a praji: Sym da ja Poš, ſo ty ſ Bijom pschindžesch? Ton hoberski Muž pak pschindze ſe ſwojim Schkitom a ſwul- ſkim Šabpiſom: Neje to neruna Brojn, a Pschihottowanje, kotrež ſmieschnie je wolačacj, ſo to ton maln a mlođn Ēzy- ler Davit cžinicj dyrbi, ſhtož ſo žadyn Muž wžylem Liehwi ſmuzicj neſimje? Laj, Davit to ſam newidžische, ale won wjeresche, ſo Boh te Bohahjenje nad ſwojim Nepscheczelami ſchtraffowacj a jemu pomhacj budže, a wone ſo tejsch tak ſta.

Lak dje ſo wſchudžom. Boże Sſto- wo a ſkutk budže kojdyn Ēžak ſa nemožny djerzann, predn hacz ſo stanje. A tolla ſo won stanje, a dje jara loschyn a bewſchickeje Prozn, dyž ktemu pschin- dze, predn hacz pak ktemu pschindze, ne- dyrbimy ion wedžicj, aby wopſchijecj, ale bes Mudrowanja, wjericj. Pschetoz tak psches Ēhezenizu te Riechi wotmute budža, a tak mi na ſudnym Dnju ho- rjestawacj budžemy, nebudje Rosom ni- dn wopſchijecj. Pschetoz won widži, ſo njeſotry ſiwiath Ēzlowek wot Ptakow- ſejramy, wot Pſow a Welfow roſtor- hanu budže: Njeſotsi budža do Pope- fa ſpaleni, a ton Popel budže do bjeza- zeje. Wodn cžiſnjeny. Kajž Baniž a to ſromadženje w Koſtnicy temu ſwiate- mu Janej ſuſej cžinito je. Tudn myſli ſebi ton Rosom: Ože chze Boh ton Bnes to Ēželo ſaſo ſem wſacj? nessta- raj ſo, praji Boh, ja to praju, to je mo- ſo Pſej wobaracj džyf, kajž jemu

niz